Vocació incompresa

Per EloiA el dv., 02/03/2018 - 12:19

Mc 3,20-35

Després Jesús va entrar a casa amb els deixebles, i tornà a reunir-s'hi tanta gent, que no podien ni menjar.
Quan els seus familiars sentiren dir el que passava, hi anaren per endur-se'l, perquè deien:
—Ha perdut el seny!
Els mestres de la Llei que havien baixat de Jerusalem deien:
—Està posseït per Beelzebul.
I encara:
—Aquest treu els dimonis pel poder del príncep dels dimonis.
Llavors Jesús els va cridar i els parlava valent-se de paràboles:
—Com pot ser que Satanàs tregui fora Satanàs? Si un reialme es divideix i lluita contra si mateix, no pot durar. I si una casa es divideix i lluita contra si mateixa, tampoc no durarà. Si és cert, doncs, que Satanàs s'ha aixecat contra si mateix i s'ha dividit, no pot durar: ha arribat la seva fi. Tampoc ningú no pot entrar a casa d'un que és fort i apoderar-se dels seus béns si abans no el lliga; tan sols així li podrà saquejar la casa.
»En veritat us dic que tot serà perdonat als homes: els pecats i totes les blasfèmies que hagin proferit; però el qui blasfema contra l'Esperit Sant no tindrà mai perdó: és culpable del seu pecat per sempre més.
Jesús va parlar així perquè deien d'ell que tenia un esperit maligne.
Llavors arriben la mare i els germans de Jesús i, de fora estant, envien a buscar-lo. Hi havia molta gent asseguda al voltant d'ell.
Li diuen:

—La teva mare, els teus germans i les teves germanes són aquí fora, que et busquen.
Ell els respon:
—¿Qui són la meva mare i els meus germans?
Llavors, mirant els qui seien al seu voltant, diu:
—Aquests són la meva mare i els meus germans. El qui fa la voluntat de Déu, aquest és el meu germà, la meva germana, la meva mare.